RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 262.088 van 23 januari 2025
in de zaak A. 243.103/VII-42.656

In zake: M.C.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wim De Pooter en Liam Reybroeck
kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
Edelareberg 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Zandvoordestraat 444, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 september 2024, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme van 24 juli 2024 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos van 2 februari 2024 houdende bestuurlijke maatregelen, ongegrond wordt verklaard en de in eerste aanleg opgelegde bestuurlijke maatregelen worden bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft op 8 november 2024 een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 januari 2025.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die in persoon verschijnt, advocaten Wim De Pooter en Liam Reybroeck, die verschijnen voor verzoeker en advocaat Kevan Aspeslagh, die *loco* advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Gewestelijke toezichthouders van het Agentschap voor Natuur en Bos stellen tijdens opeenvolgende plaatsbezoeken op 15 december 2023 en 18 januari 2024 vast dat door de aanleg van een track met lava de vegetatie werd gewijzigd van percelen die behoren tot een VEN-gebied.

3.2. Op 31 januari 2024 legt het Agentschap voor Natuur en Bos aan verzoeker de volgende bestuurlijke maatregelen op:
- het herstel in de oorspronkelijke toestand van het VEN-gebied door alle lava van de track, met een oppervlakte van circa 1.732 m², te verwijderen en daarna de track in te zaaien met Italiaans raaigras;
- het verwijderen van de schrikdraad aan de binnenkant van de track.

De herstelmaatregelen moeten uitgevoerd zijn tegen uiterlijk 31 mei 2024.

3.3. Tegen voormelde beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos stelt verzoeker bestuurlijk beroep in.

3.4. Met het thans bestreden besluit van 24 juli 2024 wijst de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme het beroep als ongegrond af en bevestigt zij de initieel opgelegde bestuurlijke maatregelen.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in de op het geding toepasselijke versie, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Uiteenzetting van verzoeker

5. Om het spoedeisend karakter van zijn vordering te staven zet verzoeker het volgende uiteen:

> "[…] Gelet op de hierboven reeds ontwikkelde middelen is de bestreden beslissing op het eerste zicht en rekening houdend met de omstandigheden van het geval, vatbaar om ontvankelijk en gegrond te worden verklaard en leiden deze middelen tot de vernietiging van de bestreden beslissing.
> […] Verzoeker kan bovendien het resultaat van de vernietigingsprocedure niet afwachten om zijn beslissing te krijgen. Anders dreigt verzoeker zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen.
> […] De opgelegde bestuurlijke herstelmaatregelen dienden volgens het besluit houdende de oplegging van de bestuurlijke maatregelen van het ANB uitgevoerd te zijn tegen 31/05/2024. Dit betekent dat het ANB sinds het

verstrijken van de uitvoeringstermijn op elk ogenblik kan overgaan tot het uitvoeren van de opgelegde bestuurlijke herstelmaatregelen, alsook een bestuurlijke dwangsom kan opleggen. Verzoeker wenst dit door middel van een vordering tot schorsing te vermijden.
[…] Wanneer de bestreden beslissing niet geschorst wordt dan dreigen alle inspanningen van de NV THULA & THULA om door middel van een gedetailleerd beheers- en begrazingsplan de maximale begrazingseenheid van 2 grootvee-eenheden per hectare te respecteren, de betrokken percelen te beschermen tegen vertrappeling, overbegrazing en overbemesting en teneinde te komen tot een biologisch waardevol graslandschap verloren te gaan.
[….] Een investering van € 2.830.530,94, waarvan een bedrag van € 314.669,45 werd besteed aan het herstel, het beheer en de verdere ontwikkeling van het milieu op de betrokken percelen zal teniet worden gedaan wanneer uitvoering wordt gegeven aan de herstelmaatregelen.
[…] Het volledig openstellen van de betrokken percelen zal er bovendien toe leiden dat de percelen worden vertrappeld, overbegraast en overbemest. De percelen zullen zich op korte termijn reeds omvormen tot een woestijn of biljartlaken en na elke aanhoudende regenbui tot een modderpoel. Het beheers- en begrazingsplan strekt er juist toe om de percelen te vrijwaren van vertrappeling, overbegrazing en overbemesting.
[…] Bij uitvoering van de opgelegde bestuurlijke herstelmaatregelen zal het nagestreefde na te streven biologisch waardevol botanisch graslandschap ook nooit ten volle tot ontwikkeling kunnen komen.
[…] Zoals hierboven benadrukt wegen de voordelen voor de maatschappij bij uitvoering van de herstelmaatregelen wegen veel zwaarder door dan de nadelen voor de maatschappij bij niet uitvoering van deze maatregelen. Bij gebrek aan schorsing van de bestreden beslissing zou een latere vernietiging platonisch zijn.”

Beoordeling

6. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Het doel is dan ook het kort geding te hanteren wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in

artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak spoedeisend is op aan om van die urgentie te overtuigen. Zij dient daartoe aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is. In beginsel mag alleen rekening worden gehouden met hetgeen in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken wordt uiteengezet en gestaafd.

7. Uit wat voorafgaat volgt dat het niet volstaat te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt. Om die reden kan verzoeker niet met goed gevolg verwijzen naar het feit dat de bestreden bestuurlijke maatregelen uiterlijk tegen 31 mei 2024 moesten zijn uitgevoerd.

8. Ter verantwoording van de spoedeisendheid kan verzoeker evenmin nuttig verwijzen naar de “ontwikkelde middelen” die, indien ze gegrond worden bevonden, moeten leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De schorsingsvoorwaarde van het spoedeisend karakter van de vordering is immers een op zich staande voorwaarde die moet worden onderzocht los van de andere schorsingsvoorwaarde waarbij wordt vereist dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van het besluit *prima facie* kan verantwoorden.

9. Een financieel nadeel volstaat in beginsel niet om de behandeling van een zaak bij spoedeisendheid te verantwoorden. Een dergelijk nadeel kan immers in principe na een annulatiearrest hersteld worden. Dit is uitzonderlijk anders indien bijzondere redenen worden aangevoerd waaruit blijkt

dat de omvang van het financiële nadeel op de situatie van verzoeker een zodanige impact heeft dat hij dit niet kan dragen tot de uitspraak ten gronde.

In zoverre in het verzoekschrift gewag wordt gemaakt van een totale “investering” van 2.830.530,94 euro, waarvan 314.669,45 euro voor het beheer en de verdere ontwikkeling van de betrokken percelen, die dreigt verloren te gaan, wordt geen financieel nadeel aangetoond dat rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van de bestreden bestuurlijke maatregelen. Die maatregelen houden specifiek de verplichting in om de percelen in hun oorspronkelijke toestand te herstellen door de lava en schrikdraad te verwijderen en door ze over een oppervlakte van ongeveer 1.732 m² opnieuw in te zaaien. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigt terecht te komen in een dermate precaire situatie die onmogelijk gedragen kan worden gedurende de gewone doorlooptijd van de annulatieprocedure.

10. Tot slot overtuigt verzoeker niet dat de uitvoering van de bestuurlijke maatregelen zal meebrengen dat de in het VEN-gebied aanwezige natuurwaarden verloren zullen gaan, terwijl integendeel de ingrepen die zonder de vereiste ontheffing zijn uitgevoerd, bescherming kunnen bieden tegen dergelijk verlies. Er kan immers aangenomen worden dat het biologisch waardevol graslandschap ook beschermd kan worden door andere maatregelen die geen impact hebben op de percelen die behoren tot het VEN-gebied. In dit verband kan trouwens herinnerd worden aan de omgevingsvergunning van 31 augustus 2020 voor de bouw van de stalling waarin vereist wordt dat de inrichting geen impact mag hebben op het VEN-gebied.

De spoedeisendheid van de vordering wordt niet aangetoond.

11. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op drieëntwintig januari tweeduizend vijfentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Peter Sourbron**